

staja od dne do dne važnejša za trgovino v Bosno in Hercegovino.

Za duševni napredek, bi rekel, pa sedanji potomci menda premalo skrbé in storé. Skoro da jih slovstvo ne zanima posebno; v tem oziru sem naletel na neodpušljivo nevednost. Ponašajo se res sè svojimi predniki, pa zakaj treba te častiti, tega ne vedó, zato jih pa tudi ne umé posnemati. V tiskarni Dragotina Pretnera izhaja ali je vsaj takrat izhajal edini leposlovni list „Slovinac“ po dvakrat v meseci. Tako se vse spreminja. Mesto književnosti, mogočnosti, bogastva je sedaj romantiške žalosti. „Dubrovnik je prenehal, piše neki popotnik, zrušil se še ni, ali ugasnil je. Preživel je sebe in sedaj se sveti v lastnem grobu. Morje in hribi so ostali isti, a Dubrovnik ni, kar je bil. Zidovje jegovo ga kroži kakor poprej, kamen ne umre, a umrl je Dubrovnik. Republika spi in počiva v tišini svojega zidovja kakor Ivan Črnojevič, knez Črnogorski in Barbarosa, cesar nemški. Ivan in Barbarosa se bosta probudila, republika Dubrovniška se neče več. Omolknila je in omolknila na veke“. Svedoči pa nam Dubrovnik, kako zamorejo delavnost in strpljivost in previdnost in edinost mestjanov tudi majhno mesto povzdigniti do svetovne znamenitosti in oblasti; in da sta dva stebra sreče in blagra: vera v Boga in vera v vlast.

Smešnica 40. Učitelj: „Zapomnite si, jutri mora vsak priti k skušnji“. Eden učenec: Gospod, naš Tonek je uže včeraj doma povedal da boše jutri bolen! Janko.

Razne stvari.

(Veličastno) obhajali so Hrvatje blagoslovljenje nove stolne cerkve v Dijakovaru, dne 1. oktobra. Čehe sta zastopala slavni Rieger in prošt. Stule. Škofu Strosmajerju, ki je utemeljitelj stolne cerkvi pa tudi jugoslovanske akademiji in vseučilišču v Zagrebu, čestitalo se je mnogobrojno. Med 400 telegrami je tudi eden, katerega je poslal slovenski kmet severne strani Pohorja, namreč g. Deržečnik, župan v Arlici-Janživruhu. Glasi se: „Preuzvišenemu vladiki, Strosmajer, v Dijakovaru: diki jugoslovanske o blagoslovljenji stolnice čestita in kliče presrčni: na mnogo leta, na zdravje in živili, občina Janževi-Vrh-Arlica.“

(Umor.) Od c. k. okrajnega glavarstva v Mariboru se nam poroča: Dne 1. oktobra dopoludne je nekdo posestnika Janeza Schönwetterja v Samarkovi, v sv. Lenartskem sodnijskem okraji v Slov. goricah pa njegovega dveletnega sina z nožem in sekuro na grozen način umoril. Tudi žena omenjenega posestnika dobila je z nožem smrtno rano. Morivec je bežal proti sv. Marjeti na Pesnici in proti Jarenini. On je velik, precej močen mož, z brkami pod nosom.

Oblečen je bil v siv jopič, nosil temnaste hlače in črn klobuk. Prepasan je bil z modrim (plavim) prepasnikom. Mogoče, da je morivec kakšen brusar in se utegne imenovati Ludvik Ferk. Naj ga premejo in sodnji izročijo!

C. k. namestnijski svetovalec Pavič, l. r.

(Ljubljanski Zvon) objavlja v 10. zvesku: Poslednji brat, Malo življenje, Izza mladih let, Slovenci za Karola Velikega, Na poti, Slovenska elegija iz preteklega veka, Mrtvaški ljubej, Po slovesu, Nemanič, Lutski ljudje, Bajke in povesti o gorjancih, Statistične črtice, Od kod so Podmiljščaki, Vuk Vrčević, Šolstvo v Bolgarski, Slovenski glasnik.

(Štajerski brambovci) so se pri vojaških vajah v Bruku ob Lajti vrlo pridno obnašali, da jih je cesar sam pohvalil.

(Častno srenjčanstvo je narodni trg Žavski podelil preč. g. kanoniku in nadžupniku Antoniju Žuži prilično njegove dijamentne sv. meše in grajščaku g. Karolu Hauptu, predsedniku konjerejskega in hmeljarskega društva v hvaležno priznanje njegovih zaslug za povzdigo konjerejstva in hmeljarstva.

(Obsojeni so bili v Celji:) Matilda Lapornik iz Celja na 5 let v ječo, Jožef Lešnik iz Hrastja pri Lembahu na 2 1/2 leta, Karol Mahorič v Makolah na 15 mesecev, fantje Kožel, Koštomaj, Kresnik in Orozel na 13 mesecev, ker so ploh pri Celji na železnico položili.

(Celjski lisjak) se dela, da je strašno domoljuben pa vendar ni besedice črnil, da so svitli cesar po Slovenskem potovali. Jednako delali so neki italijanski listi v Trstu. Kakšni domoljubi so to, ki dobrotljivega cesarja ne vidijo, ne čujejo nič o njem, in ga ne spoštujejo? Sicer pa uže vemo, kam nemčurski „pes taco moli.“

(Prusakonemški Schulverein) je za Pekersko nemčevalnico baje nekega doslužnega korporala v učitelja vlovil. No, Pekarčanje, kdo pa bode vašo deco krščanskega nauka hodil učiti, ker v farno šolo, ki jo imate pred nosom in za katero še plačujete, ne pošiljate deco? Ali hočete divjake vzrediti?

(V Loki) so Slovenci spali, da so nemčurji in liberalci v krajni šolski svet na Zidanem mostu stišali železniške štacije načelnika Peteržika; v Tagespošti se jim krohotajo rekoč: „durch diese glückliche Wahl ist der Ortsschulrath in seiner Majorität liberal.“

(Južna železnica) prevaža pošiljatve siromakom vsled povodnji na Tirolskem in Koroškem hudo zadetim brezplačno.

Loterijne številke:

V Trstu 30. septembra 1882: 10, 55, 2, 85, 71.
V Linci „ „ 46, 15, 80, 63, 83.

Prihodnje srečkanje: 14. oktobra 1882.